

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У 5474/10 (2008)
25.06.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Невене Милојчић, чланова већа, са судијским помоћником Необојшом Ћојбашићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., кога заступају пуномоћници Гордана Катанић, Слободанка Петковић и Милан Дабић, адвокати из Новог Сада, улица Максима Горког број 4а, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, ради поништаја решења туженог органа број 433-146/2008 од 01.08.2008.године, у предмету наплате судске таксе, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, Филијале Кула број 433-333/2006-30-24 од 09.11.2007.године, којим је наложено тужиоцу да на име редовне судске таксе уплати износ од 12.400,00 динара и на име казнене таксе износ од 6.200,00 динара, укупно 18.600,00 динара.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 07.10.2008. године, под пословним бројем У.6774/08, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих

законом прописаних разлога, истичући да тужени орган није у довољној мери ценио све наводе изнете у жалби, као и приговор застарелости наплате судске тексе, истакнут у поднеску од 05.01.2008.године, имајући у виду да је таксена обавеза настала у 2004.години, те је истеком 2007.године протекао рок од 3 године, из члана 8. Закона о судским таксама. Наводи да нема никаквих средстава да таксену обавезу измири, те да би било каква принудна наплата од стране пореског органа изазвала тешко погоршање целокупног здравственог стања тужиоца. Предлаже да суд усвоји приговор застарелости и обустави поступак принудне наплате таксе, као и да уважи тужбу у поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08 и 104/09) и члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, првостепени орган је, након добијеног обавештења од стране Другог општинског суда у Београду да тужилац, у предмету пословни број IX-П-7141/04, није измирио своју таксену обавезу у висини од 12.400,00 динара, ни након личне доставе опомене за плаћање дана 28.10.2005.године, донео решење којим је наложено плаћање редовне таксе, као и износ од 50% висине те таксе на име казнене таксе, у складу са одредбом члана 40. став 3. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" број 28/94...61/05).

Код неспорне чињенице да тужилац није платио дуговану судску таксу у означеном предмету Другог општинског суда у Београду, на начин прописан одредбама члана 2. став 1. и члана 37. став 3. и 4. Закона о судским таксама, правилно је закључивање туженог органа у оспореном решењу да је првостепеним решењем тужиоцу правилно одређена наплата доспеле, неизмирене судске таксе и казнене таксе, правилном применом цитиране одредбе члана 40. Закона о судским таксама. Тужени орган је у оспореном решењу правилно оценио наводе жалбе тужиоца, поновљене и у тужби, којима је тужилац истицао да за измирење дужног износа таксе не поседује никакава средства, па је правилно закључио да ови наводи нису од утицаја на другачије одлучивање пореских органа, јер за време трајања

судског поступка странка има могућност подношења предлога за ослобађање од плаћања судске таксе, уз прилагање уверења надлежног органа о висини прихода и других доказа о имовном стању, у смислу члана 9.-20. Закона о судским таксама, а тужилац не оспорава да такав предлог Другом општинском суду у Београду није поднео.

Оцењујући наводе тужбе, Управни суд је нашао да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења, јер је истицање разлога немогућности плаћања таксене обавезе због материјалног и здравственог стања тужиоца правилно оцењено у оспореном решењу, а истицање приговора застарелости наплате судске таксе, у смислу члана 8. Закона о судским таксама, није основано. Ово стога што је одредбом члана 8. Закона о судским таксама прописано да неплата таксе застарева у року од 3 године по истеку календарске године у којој је настала таксена обавеза, а решење првостепеног органа, о наплати судске таксе, донето је 09.11.2007.године пре истека рока од 3 године од дана настанка таксене обавезе, која је настала у предмету код Другог општинског суда у Београду из 2004.године.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде применом одредбе члана 41 став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), а на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.06.2010. године, 14 У 5474/10 (2008)

Записничар
Небојша Ђојбашић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ 2010